

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3286/04
21.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca A.D. "AA", protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga Beograd broj: 334-00-00484/2004-05 od 25.05.2004. godine, u predmetu inspeksijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga, Sektora tržišne inspekcije Odeljenja Beograd, Odsek za rešavanje prijava broj: 334-00-15276/03-06 od 25.03.2004. godine, kojim je tužiocu naloženo da potrošaču "BB" D.O.O. iz Beograda vlasniku vozila "aa", registarskog broja __ u garantnom roku izvrši popravku lamele, korpe, kvačila i potisnog ležaja na teret garancije.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, ukazujući da je u sprovedenom postupku kontrole pogrešno utvrđeno da je tužilac prilikom prve reklamacije ugradio deo koji nije originalan, navodeći da je deo originalan bez obzira na činjenicu što ga nije bilo u magacinu servisa, već je nabavljen iz Italije. Navodi da je mišljenje veštaka u potpunosti identično sa mišljenjem tužioca da su iz garancije izuzeti delovi podložni trošenju, kao što je obloga diska spojnice - lamele. Ističe da je rok od šest meseci od dana kupljene robe za reklamaciju na strani potrošača protekao od prve ugradnje seta kvačila pa do druge reklamacije, obzirom da je prva reklamacija učinjena dana 11.06.2003. godine, kada je ugrađen i set kvačila, a druga reklamacija je urađena 18.12.2003. godine. Smatra da je kvar nastao kao posledica nestručne vožnje i krivicom vlasnika, te da nije posledica fabričke greške i da ne ide na teret garancije. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje doneto bez povreda pravila postupka i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava.

Ovo stoga što iz spisa predmeta nije sporno da je potrošač kupio vozilo dana 05.02.2003. godine sa garantnim listom i rokom garancije od 12 meseci i da je u ovlašćenom servisu tužilac dana 11.06.2003. godine na teret garancije popravljao to vozilo ugradnjom korpe kvačila, lamele i potisnog ležaja, kojom prilikom servis nije imao originalnu lamelu u skladištu, zbog čega je lamelu kupio na tržištu od nepoznatog proizvođača. Dalje se iz spisa vidi da je prilikom druge popravke dana 18.12.2003. godine tužilac odbio zahtev potrošača da se popravi vozilo na teret garancije, nakon čega je tržišni inspektor po prijavi potrošača izvršio kontrolu kod tužioca.

Kod ovakvog stanja stvari Vrhovni sud nalazi da je pravilno zaključivanje tuženog organa po kome je u postupku kontrole, tržišni inspektor pravilno naložio tužiocu da potrošaču "BB" iz Beograda vlasniku vozila "aa" u garantnom roku izvrši popravku lamele, korpe, kvačila i potisnog ležaja na teret garancije. Ovo stoga, što je pravilno zaključivanje tuženog organa da je tužilac bio dužan da ispoštuje uslove garancije u smislu odredaba člana 36. Zakona o uslovima za obavljanje prometa robe, vršenje usluga u prometu robe i inspeksijskom nadzoru ("Službeni glasnik RS", br. 39/96 ... 46/98), kojima je propisano da potrošač ima pravo na reklamaciju u prodajnom objektu u kom je roba kupljena, uz račun o kupovini, u roku od šest meseci od dana kupovine, dok su preduzeća i preduzetnici koji obavljaju promet robe na malo dužni da robu sa nedostatkom zamene novom robom ili da potrošaču vrate iznos plaćen za tu robu u visini cene te robe na dan vraćanja ili da, uz saglasnost potrošača, otklone nedostatak na robi, kao i da su dužni da potrošača obaveste o odluci donetoj po reklamaciji u roku od osam dana od dana prijema reklamacije i da osnovan zahtev iz reklamacije ispune u daljem roku od 15 dana, a potrošač nema pravo na reklamaciju, ako je nedostatak na robi nastao njegovom krivicom. Kod utvrđene činjenice da je tužilac prihvatio reklamaciju potrošača i popravkom - zamenom delova otklonio kvar 11.06.2003.

godine, to nije bio ovlašćen da traži naplatu za otklanjanje kvara, a naročito zbog toga što je prema navodima iz zapisnika tržišnog inspektora prilikom prve reklamacije potrošača i otklanjanja kvara ugradio deo koji nije bio originalan za ovo vozilo.

Imajući u vidu izloženo, Vrhovni sud je našao da navodi tužbe nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je odlučio kao u dispozitivu presude, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 21.06.2006. godine, U.br. 3286/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ